

Goedenavond voorzitter, wethouder, raadsleden, aanwezigen,

Zoals Gouda bekendstaat om zijn kaas, stroopwafels en kaarsen, zo staat het Veerstalgebied bekend om de Mallegatsluis, het IJsselhuis en de karakteristieke witte sluiswachterswoning.

Wij zijn [REDACTED] en [REDACTED], bewoners van die sluiswachterswoning aan de [REDACTED]
[REDACTED] We wonen er met veel plezier en dragen zorg voor een mooi stukje historisch [REDACTED]
Maar vandaag staan we hier om aandacht te vragen voor iets dat helaas níet in de mooie schetsen staat die u straks te zien krijgt.

Onder de Mallegatbrug zijn al twintig jaar bergingen in gebruik. Voor nummer 9, voor nummer 11, voor de sluiswachters en later ook voor het IJsselhuis. In 2005 kreeg elk perceel zijn eigen berging toegewezen. Ook wij maken daar gebruik van — al jaren, met instemming van de gemeente.

Toen wij ons huis kochten, werd ons verteld dat er een afspraak bestond: de gemeente gebruikt een deel van onze woning als toilet voor de sluiswachter. Dat betekent concreet dat wij vierkante meters van onze woning missen, in ruil voor het gebruik van een berging onder de brug. Een informele ruil, maar wel een die al twintig jaar in stand wordt gehouden. Niets daarvan staat op papier — niet de wc, niet de berging — maar het bestaat en werkt.

Tot afgelopen jaar. Toen vernamen we via internet van de herinrichtingsplannen. Niet via de gemeente, maar toevallig. We bleken als laatste in de rij welkom op een informatieavond als ‘overige belanghebbenden’. Pas na aandringen kregen we een gesprek met het projectteam. Tijdens dat gesprek werd ons duidelijk dat de bergingen niet terugkeren in de plannen. Een reden werd niet gegeven. En bij de volgende bewonersavond werd dit nog eens bevestigd: onze berging verdwijnt — punt.

We hebben geen terugkoppeling gehad. En geen blijk dat ook maar iets van onze input of zorgen – die verder reikt dan de berging alleen – is meegenomen. Een van de architecten zei zelfs letterlijk dat er *“geen rekening mee hoefde te worden gehouden.”* En straks, als u naar de schetsen kijkt, zult u iets vreemds zien: er is geen pad of weg meer richting ons huis getekend. Alsof wij er niet zijn.

Maar wij zijn er wel. En we zijn geen ‘overige belanghebbenden’. We zijn direct belanghebbenden. De plannen raken elk millimeter stukje grond naast onze woningen — aan alle kanten.

Gisteren spraken we de projectleider opnieuw aan. Zijn reactie? *“Dit zit niet in mijn opdracht.”*

Geachte raadsleden, wij vragen u dringend: **maak dit wél onderdeel van zijn opdracht.** Erken onze positie en houd rekening met onze zorgen. Respecteer bestaande afspraken, zoals die rond de berging.

Dan staat niets in de weg aan een prachtige herinrichting waar iedereen achter kan staan — ook de mensen die er wonen en mede zorgdragen voor het erfgoed van onze stad.

Dank u wel.